

[Finansministeren.]

efter at han her har maattet erkende, at han havde ikke det mindste at bygge sin Paastand paa om Diskontoforhøjelsen den 16. Marts Kl. 4. Nu siger det ærede Medlem i Dag: Tør Ministeren benægte, at Regeringens Obligationspolitik bidrager til at hæve Renten? Ja, men det har jo ikke noget med Diskontoen at gøre i denne Forbindelse, den egentlige Diskonto forhøjes jo ikke af den Grund. Obligationskurserne kunde alt-saa ikke være det afgørende. Hvorfor hævdede det ærede Medlem saa, at Diskontoforhøjelsen vilde komme den 16. Marts Kl. 4, naar der ikke forelaa det mindste derom? Det ærede Medlem tillader sig at sige, at han har Lov til at beskyldte denne Regering for, hvad han vil, han behøver ikke at tage det fjerneste Hensyn til den; denne Regering har handlet paa en saadan Maade, at naar det passer mig, Christmas Møller, at udslynge en ganske urigtig Beskyldning, saa gør jeg det, det har jeg Lov til, uanset om denne Udtalelse kommer til at skade den danske Finanspolitik. Det er det, der er Forholdet.

Det ærede Medlem siger saa, at Finansministeren skulde hellere svare paa: Hvad vil han med Tjenestemændene? Skal jeg gentage det en Gang til, hvis det ærede Medlem ikke har hørt det? Jeg tror, det ærede Medlem har hørt det og har forstaaet det, men jeg forstaaer, at det er vanskeligt for det ærede Medlem at komme ud af den Hule, han er kommet ind i ved at tale om, at vi vilde hæve Diskontoen den 16. Marts Kl. 4, uagtet det ærede Medlem ved, at der ikke laa det fjerneste til Grund derfor. Det nytter ikke, at det ærede Medlem vil hen-vise til, at Handelsministeren i sin Rede-gørelse om tidligere Diskontoforhøjelse har sagt, at Regeringen vidste ikke saa meget om det, før det kom. Her er Tale om, hvad der virkelig var sket paa det Tidspunkt, hvor det ærede Medlem fremsatte sin urigtige Udtalelse, her er Tale om det, som er blevet Følgen af hans Udtalelser, og det, som er blevet Følgen af det konservative Blad „Børsen“'s Udtalelse om Kuponskat, en Udtalelse, der gik rundt i en Række af de konservative Blade. Ganske ansvarsløst har man handlet paa dette Omraade, og det skader den danske Finanspolitik, det skader Erhvervene herhjemme, der maa betale en højere Pris for Pengene.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Hvis Regeringen var saa stærk, som den selv mener, hvis den nød en saadan Tillid, hvad kunde det saa gøre, at der blev fremsat en saadan Udtalelse? Men jeg anerkender overhovedet ikke, at den højtærede Finansminister har Ret til at sige, at man beskyldte Regeringen for noget. For det, jeg sagde Regeringen nok gjorde, efter at den var begyndt et Salg af Obligationer, som betød Rentehævning, var jo nøjagtig kun, hvad Regeringen gjorde ved sidste Landstingsvalg, fuldkommen nøjagtig det samme. Jeg sagde, den nok vilde gøre det nu. Det kan Finansministeren overhovedet ikke bestride. Og derfor, i Stedet for at drøfte dette, skulde den højtærede Finansminister meget, meget hellere give Besked, fast og klar Besked om Regeringens Valutapolitik, Regeringens Politik med Hensyn til Tjenestemændene, og hvorledes Regeringen overhovedet har tænkt sig hele den økonomiske Politik her i Landet ført efter de Forslag, Regeringen har fremsat.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Med Hensyn til Tjenestemændene har jeg jo udtalt mig. Vor Stilling har været den altid, at Tjenestemændene skal have ordentlige Vilkaar, og jeg har sagt, at den Forhandling, der skal føres, nok vil føre til et for Tjenestemændene tilfredsstillende Resultat. Nu gaar jeg ud fra, at det ærede Medlem har forstaaet det og billiger det, for her faar vi jo Støtte af Det konservative Folkeparti, her kan det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke tale om, at Millionerne øses ud i Spandavis.

De øvrige Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ønsker drøftet, bliver der Lejlighed til at drøfte senere. Jeg vil dog gerne sige, at det er at føre en let-sindig Politik, naar Det konservative Folkeparti staaer op her i den danske Rigsdag og fremsætter en Udtalelse om Diskontoforhøjelse, som savner ethvert Grundlag. Det er en ganske letfærdig Paastand. Nu kan det ærede Medlem sige, at det betyder ikke noget, der er ingen, der tager Hensyn til det, og hvis han har den Opfattelse, skal jeg ikke bestride den; men jeg har ment, at det var uansvarligt fra et stort politisk Partis Side at fremsætte en saadan Udtalelse, uden at der var den mindste Basis derfor.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.